

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

Ex iudas genuit phares [et] zara[m] de thamar. ca. lxxxix.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Libri Genesis

sc superinducta Causa tñ odij malor fuit vi
sio somniòz. Reculit em̄ fratrib⁹ somniū qđ
viderat dicens Putabā vos ligare manipulos
in agro, et vestros manipulos adorare manus
pulū meū stante. Qui dixerit. Numqđ rex no
ster eris aut subiiciemur ditioni tue. Altō qđ
somniū p̄sente patre retulit eis. Vidi qđ sole
et luna et vndeū stellas adorare me. Incre
panit eū pater, et ait. Numquid ego et māt̄ tua
et f̄s tuī adorabim⁹ te sup̄ terrā. Potuist h̄
agru dicere, qđ māt̄ adhuc viviebat nec ta
mē māt̄ eū adorauit, qđ nō descendit ī egyptū.
Nec parer legiſ eū adorasse, qđ nec ioseph h̄
sustinuerit, s̄ fr̄s adorauerit, et p̄rētes ī fi
lijs. Cūq; fratres ī p̄scēdīs gregib⁹ morarē
tur in lichē, misit eū puer ī valle hebron, ut
videret qđ fierēt circa fr̄s et pecora. Lūq; nō
inuenisset eos ī lichēmis, insecur⁹ est eos ī in
dorsum. Qui cū vidissent eū, p̄cul mutuo lo
quebant. Ecce somniator vēit, venire occida
mus eū, et mitram⁹ cadaueri ī cisternā veterē
dicemus qđ, fera pessima deuorauit eū. Rubē
aut̄ volēs liberare eū aiebat. Nō effundam⁹
sanguinē cī, s̄ viuū p̄fclam⁹ eū ī cisternā
ne pater vna perīmat et mater ī luḡ. Hic
vult ioseph⁹ māt̄ adhuc vivisse. Fūndates
ergo eū tunica polymita miserūt ī cisternā;
ī qua nō erat aq; et recessit rubē meliora que
rens pascua, dū aut̄ sederēt cōmedētes panē
viderunt hismaelitas venientes de galaad
portantes ī camel⁹ aromata et resinā et stactē, i.
myrrā ī egyptū. Dicūtq; iudas fr̄b̄luis. De
lō est venūdēt b̄l̄ maclit⁹ puer, et manus nře
nō polluant clādo sanguinē el⁹. Caro em̄ et
sanguis nř est. Et vēdiderūt eū ī madianitis
xxx angētis. Eosdē vocat madianitas qđ et
hismaelitas. Madian tamē ī cethura fili⁹
abrae, et hismael de agar, et filios de diuersis
vroxib⁹ legiſ separasse abraā abinūc. For
te segati pri⁹ postea redierūt ī vnu, et facti sunt
vnus p̄p̄s, retinētes virtusq; p̄rētes nomē
Uel vera est hebreoz⁹ opinio qđ dicit agar et
cethurāvnā fuisse et ita forte nūq; separati fu
erūt. Reuersus aut̄ ruben ad cisternā nō īne
nit puez, et credēs eū īterēptū scissis vestib⁹
ciulabat, s̄ accepto qđ viueret q̄euit. Tulerūt
aut̄ vestes ioseph et el⁹ tunica ī sanguine hedi
tingerūt, et miserūt qđsdā qđ ferrēt ad patrē: et di
cerēt. Hāc īuenim⁹. vide si fili⁹ tui ī tunica.
Quā cū agnouissez p̄i ait. Fera pessima duo
ravit filiū meū ioseph. Scissisq; vestib⁹ et ins

dut⁹ cīcīlo luxit filiū multo tpe. Congregat⁹
qđ filijs ut leniret dolorē p̄tis, noluit eos au
dire, s̄ dicebat. Descendā lugēs ad filiū meū ī
īfernū. Erat em̄ tūc ī īferno quidā loc⁹ biō
rū lōge semol⁹ a locis penalib⁹, qđ ob quietez
et separationē ab alijs s̄in⁹ dicebat, sicut s̄inum
mar⁹ dicim⁹. Et dicit⁹
est etiaz s̄in⁹ abrae qđ
Qui dicit⁹ est p̄ima
etiaz abraā ibi erat ī
vta credēdi, nō qđ p̄
sustentatione vsc̄q; ad
mortē christi.
pm⁹ p̄ fide vni⁹ dei
p̄secutōnē passus, qđ

de chaldea expulsus.

De ingressu ioseph ī egyptū.

Laplīm. LXXXVIII.

Elidianite Vero

m vēdiderūt ioseph ī egyptū p̄
tipharī eunuchō mīgrō militie
pharaonis. Alij dicit archimachero. i. pnci
pi cocoz. Machera em̄ coqna dicit̄. vī secu
ris cocoz a machere, qđ est occidere. Nec ab
borret a vero qđ ap̄ plures natiōes dapiſſer
principis honorabilior est et princeps militū.
Hūc ioseph⁹ vocat petefren. s̄ Hieronym⁹
nō bñ translatū nomē esse asserit. Hic habu
it vporē et liberos, qđ et ioseph filiā ip̄l ducit
vporē, nec de eunuchis regis fuit, qđ puuli ca
strabat. Sed tradūt hebrei q̄yidēs ioseph
elegantē em̄ eum ut misceret ei. Dñs at cu
stodiens ioseph illū adeo infrigidauit ut des
inceps impotes fuerit coire, et tanq; eunuch⁹
est et, ita qđ videntes eū ierofantī arefactū de
more suo eū pontificē heliopoleos. i. dom⁹
solis creauerunt, et honoratior erat qđ ante in
principatu.

Iudas genuit phares et zara ī thamar

Ca. LXXXIX

D tempore an

e teq; ioseph vendit⁹ esset, qđ her
am iterbertū est p̄ recapitulatōe
descendens iudas a fra
tribus suis: inuit ad vi
Aliud est recapitula
rum adollamitez no
tio si cū qđ prius faz
mine byram et accepit
ibi vroxz noīt Sue
Aliud anticipatio, cū
filiam chananei, que
peperit et filiū pm̄o
fuerit quid,
genitum her. Deinde
onam post sela. Dedit aut̄ iudas her primos

d 4

Historia

genito yxorē noīe thamar. Fuit aut̄ her ne-
quā. labutes rasculo yxoris, et occis⁹ ē dñō
s. Inuent⁹ ē mortu⁹ in thoro iuxta yxorē. Et
dixit iudas ad onā vi ingredereſ ad eaz ut
suscitaret semē fri. In q̄ parē q̄dam in lege
post ſc̄ptā, q̄ an̄ ea ſunt obſeruata. Qui indi-
gnā ſibi noī nasci filios fundebat ſemē i ter-
rā. I. inutileſ yxorē agnoscere ſatagabat. Et
p̄cuſſit eū dñs Remiſſio iudas thamarv el-
ſet vldua i domo p̄tis ſui. donec cresceret ſe-
la. q̄ adulto tūmuli cū dare thamar vldum
labar. Mortua ē aut̄ ſue yxorē ſude. Qui cō-
ſolatiōe accepta poſt luctū ibat ad ſodēdas
oues cū hyra opiliō ſuo. Qd audiens thas-
mar depoſitiōe yxoris vldumatis allūpſit teri-
ſtrū ſed i biuio itineris, qd ducit thānāz
hebreū ſonat i oculos ſedit. Sic ei vocat bi-
uū ybi diligēt⁹ deb̄i aspicere ylatoz q̄ gra-
dias. Quā cū vldiſſet iudas ſuſpiciat̄ ē cade-
ſaz. I. ſcorū. Cui ſed dicit. Sine me vt coia te-
cū. Que ait. Quid dab mihi. Et ille. Mitrā
tib⁹ bedū de grege. Et illa patiar quod yis ſi-
deſeris mihi arrobonē, et dedit illi anuluz et
armillā et baculū quē gerebat p̄ arra. Adyñū
ḡ cōcubitū cōcepit mlier gemios et abit̄ re-
cepit̄ ſterz vldumatis yxoris. Mitrā iudas
bedū p̄ paftrē. Qui cū veniſſet et nō iueniſſ
eā, rediſt ad iudā ſine pignera. P̄ tres aut̄
mēſes dicit̄ ē iude. Fornicata eſt thamar et
vter⁹ eī ſtūmūt. Qui ait. Producite eā vi
aburaf. Que cū diueret̄ ad penā, miſit ſoce-
ro ſuo pignera dices. De viro cuī hec ſunt
dcepit. Qui ait. Justior me ē, q̄ nō tradidī ea
ſelo filio meo hec fecit ne p̄ire ſemē filij mei.
Attamē yltra n̄ coguit eā iudas. Inſtāte ve-
ro p̄tu apparuerūt duo i vtero, et in ipa effuſi-
one vñ p̄tulit manū in qua ligauit obſterie
coccinū, et ait. Hic egradiet̄ p̄or Illo q̄z retra-
bēte manū egressus eſt alter. Dixit q̄z mater
Quare p̄ter te diuilla ē a fratre tuo maceria
et ob h̄ vocauit eū phares. Maceria dixit mē
branā ſecundaz vel ſecundinaz q̄ ſuoluit pu-
er in vtero, q̄ diuidiſ in partu et ſequiſ puer.
Postea egressus eſt alter cuī coccino et dicit̄
est zarā. I. orles, q̄ p̄muſ appariuit, vel q̄ plu-
rimi iuſti ex eo nati ſūt, vt legiſ in palipome-
non. Tñ ſup libz regū in p̄ncipio tertij libri
legiſ. Obſterie i genesi coccinū ligauit i ma-
nu p̄baros, et ab eo q̄ parietē diuillerat nomē
phares forte ſortiſ eſt. Forte poſt coccinū tu-
lit de manu zarā, et alligauit phares, vt a ſiliis

bus gemell̄ p̄mogenitus diſtingueret.
De incarceratōe Ioseph. Capl. XC.

Gitur Ioseph

i duc⁹ eſt i egyptū, emiſſor eū pu-
tiphar eunuch⁹, ſuitq̄ dñs cuſ
eo domiſq̄ dñi ſui creditaz ſibi gubernabat.
Bñdixitq̄ dñs domui egypti, p̄t̄ Ioseph q̄
tñ aliud de oib⁹ nō nouerat nūi panē q̄ ve-
ſcēbaſ. Factū eſt aut̄ q̄ dñi ſua oclō ſect in
Ioseph et al. Dormi meci. Qui rñdlt. Dñi ſua
tradiſt mihi dñs me p̄ter te. Quō ḡ h̄
poſſum facere, imo et peccare i dñi meū. Ac-
cidit aut̄ ut al. Ioseph⁹ ut publica festinat̄
iſtarer, cui eriā mulieres intereſſe deſebant
Tūc illa egritudinē ſimulauit viro, captans
ob h̄ ſolitudinē ſilentū, vt exoraret Ioseph.
Et apphēſa lacinta palliū Ioseph ait illi. Dor-
mi meci. Qui traſ relicto pallio in manū ei⁹
egreſſus eſt foras. Illa p̄ceptā ſe dolēs in gra-
gumentū fidel retentū palliū oñdit marito
reuereti, dices. Ingressus eſt ad me ſeruus
hebreus ut illudere mihi. Ille nūmis credi-
p̄ ſlūgi vinctū Ioseph tradidit in carcerē re-
gis. Fuit aut̄ dñs cū illo, et dedit illi gratiā in
p̄ſpectu dñi carceris, q̄ carcerē et vinctos in cu-
ſtodia eius poſuit.

De expositiōe ſomniōe pincernē et piftoris
Capl. XI.

Ecidit aut̄ vt

a pincerna regis et piftor in euندē
carcerē mitteret, et Ioseph miſtra-
bat eis. Viderūtq̄ ambo ſomniū nocte vna
Quos cū manū vldiſſet Ioseph tritſ ſcīſ
tatus eſt ab eis cām dolor. Eūq̄ accepiliſſet
p̄ ſomniō eis dolere, ait. Referte mihi q̄ vldiſſ
tis. Nunq̄ dñi eſt interpretatio. In nunq̄d
adiutorio dei potest interpretari. Et ait p̄poſi-
tus pincernaz. Videbā corā me viſem̄ i ea
tres fundos oculos, s. vnde fundunt̄ palmis
tēs. Alij ponunt tria flagella, vel tres pagi-
nes q̄d idem eſt, et paulatim crescere gēmas
et poſt flores vnas matureſcere, premebāq̄
unas in calice pharaonis, quez tenebam da-
bamq̄ poculū pharaoni. Et ait Ioseph. De
dedit in bonum hominib⁹ vſum vñi vñdeſ
ipi libatur, ſoluit lites et tritſicas, et bona eſt
eius viſio. Tres autem propagines tres ſūt
dies, poſt quoſ restituueret p̄barao in gra-
dum p̄ſtinum, Demento mei dum bene